

BARBARSKI (1) ai

I sg f barbaruską.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „barbarus” ‘nie mający kultury, nieokrzesany’; dziki, barbarzyński: Iatwieżowie z Xiążęciem swoim Comatem Bárbárską śmiałością y vpornością ták fię ochotnie z wełołym okrzykiem bili z Polaki/ że ich kilko kroć nierównym poczem wǳpieráli StryjKron 205.

Cf BARBARZYŃSKI

BC